ꝓueniat ad me pauperez vel tenuis odor
eructāte illa cuz satiata fuerit. Bene mihi
eructauit moyses ⁊ bonus odor in ructu
eiꝰ creātis potētie. In ꝑncipio (inq̄t) crea
uit deus celū ⁊ terrā. Bn̄ Isaias. nā sua-
uissimū redimētis misericordie odorē de
dit. ita eructuās. Tradidit in mortē aīaz
suā ⁊ cū sceleratis reputatꝰ est. ⁊ ip̄e pecca
ta multoꝝ tulit: ⁊ p trāsgressoribꝫ rogauit
vt nō perirēt. Quid eque misericordiā re
dolet. Bonꝰ q̄z ex ore Hieremie ructus.
bonꝰ ex Dauid: q̄ ait. Eructauit cor meū
verbū bonū. Repleti sunt spūsctō: ⁊ eru-
ctantes oīa impleuerūt bonitate. Ructuz
Hieremie req̄ritis. Nō sum oblitꝰ. iā pa-
rabam illū. Bonū est p̄stolari cū silentio
salutare dn̄i. Eiꝰ est (nisi fallor) admoue-
re naribꝫ balsamū. vincit suauitas remu-
nerātis iusticie quā importat. Patiētez p
iusticia vult me expectare mercedē in po-
steꝝ nō recipe in p̄nti qđ iusticie merces:
salutare nō seculi: sz dn̄i sit. Si morā fece
rit (inq̄t) expecta eū. ⁊ ne murmuraueris.
qm̄ bonū est cū silētio expectare. Ergo fa
ciam qđ hortat᷑. expectabo dn̄m saluato-
R rem meū. Sz pctōr sum ⁊ adhuc grādis
mihi restat via. q᷑ lōge a peccatoribꝫ salꝰ.
Nō murmurabo tn̄. in odore vel dolore ī
terim ꝯsolabor me. Letabit᷑ iustꝰ in dn̄o.
gustu experiēs quod ego sentio odoratu.
Quē spectat iustꝰ: peccator expectat. ⁊ ex-
pectatio odoratio est. Nā expectatio (ait)
creature reuelatōem filiorum dei expectat
Porro spectare gustare est ⁊ videre quoni
am suauis est dn̄s. An potiꝰ iustus qui ex
pectat ⁊ q̄ iā tenet beatꝰ? Deniq̄ȝ expecta-
tio iustoꝝ leticia. Nā peccator nihil expe
ctat. Et inde peccator: q̄ȝ bonis p̄ntibus
nō modo detētus: sz ⁊ ꝯtētus: nihil ī futu
rum expectat: surdꝰ ad vocē illā. Expecta
me dic᷑ dn̄s in die resurrectōnis mee in fu
tuꝝ. Et ideo iustꝰ erat symeon. quia expe-
ctabat ⁊ odorabat iā xp̄um in spū. q᷑ nec
dū in carne adorabat. Et beatꝰ in expecta
tione sua: q᷑ p odorē expectatiōis ꝑuenit
ad gustū ꝯtemplatōis. Deniq̄ȝ ait. ⁊ vide
runt oculi mei salutare tuū. Iustus quo-
q̄ȝ abraā q̄ ⁊ ip̄e expectauit. vt videret diē
dn̄i. ⁊ nō est ꝯfusus ab expectatōe sua. nā
vidit ⁊ gauisus est. Iusti apl̄i cum audie
bant. ⁊ vos sil̄es hoībꝫ expectantibꝫ dn̄m
S suū. Quid ni iustꝰ ⁊ dauid q̄n aiebat. Ex

pectans expectaui dn̄m? Ip̄e est quartus
de numero p̄noīatoꝝ ructatoꝝ meoꝝ quē
pene p̄terierā. Nō expedit q̄dē. Iste os su
um aperuit ⁊ attraxit spm̄. ⁊ saturatꝰ non
mō eructauit: sz ⁊ cātauit. Ihu bone q̄n-
tam meis naribꝫ ⁊ auribꝫ iste infudit sua-
uitatē in ructu ⁊ cātu suo de oleo leticie q̄
vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ p̄ ꝯsortibꝫ tuis ex mir-
ra ⁊ gutta ⁊ cassia a vestimētis tuis a do-
mibꝫ eburneis: ex quibꝫ delectauerūt te fi
lie regū in honore tuo. Utinā me digne-
ris in occursu tāti vatis ⁊ amici tui in die
solēnitatꝭ ⁊ leticie: q̄n egredit᷑ de thalamo
sua epythalamiū suū canēs ī psalterio io-
cundo cū cythara: affluēs delicijs: resper
sus ⁊ respergēs vniuersa istiusmodi pul-
uere pigmētario. In illa die vel potiꝰ in il
la hora. nā hora est. si q̄n est. ⁊ fortassis ne
hora quidē: sed hore dimidiū. iuxta illud
scripture. factū est silentiuz in celo q̄si me-
dia hora. q̄ ī illa hora replebit᷑ gaudio os
meū: ⁊ lingua mea exultatōe. duz singl̄os
nō dico psalmos: sed versus singulos sen
tiam ructꝰ ⁊ quidē odoriferos sup omnia
aromata. Quid Iohis ructu fragrantiꝰ.
q̄ verbi mihi redolet eternitatē. generatōz
diuinitatez? Quid de Pauli ructibꝫ loq̄r:
quāta orbez suauitate repleuerit? Deniq̄ȝ
xp̄i bonus odor erat in om̄i loco. ꝟba cer
te ineffabilia ⁊ si nō ꝓfert vt audiā. offert
tn̄ vt cupiā ⁊ libeat odorare que audire n̄
licet. Nescio enī quo pacto. que plꝰ latent
plꝰ placēt. ⁊ auidiꝰ inhiamꝰ negatꝭ ¶ Sz T
iam aduerte apud spōsam silēm rē quō i-
star Pauli in p̄nti capl̄o: ⁊ secretū nō apit
nec p̄terit tn̄ intactū: aliq̄d q̄si olfactui no
stro indulgēs. qđ gustui forte interim nō
cōpetere iudicarit: siue ꝓpter indignitatē
nr̄am: siue ꝓpter incapacitatē. Dilectꝰ me
us mihi ⁊ ego illi. Qđ nō est dubiū: duoꝝ
quidē h̄ loco amor mutuꝰ flagrat. sz ī amo
re sūma vniꝰ ꝑfecto felicitas. alteriꝰ mira
dig̃tio. Neq̄ȝ eī int᷑ pares est ꝯsensio seu cō
plexio hec. Ceterū q̄d ista ex hac p̄rogati-
ua amoris gl̄ict᷑ impēsum sibi repēsumq̄ȝ
vicissim a se. q̄s se liquido nosse p̄sumat.
nisi q̄ p̄cipua puritate mentis ⁊ corporis
sanctitate in semetip̄o meruerit tale aliq̄d
expiri? Res est in affectibꝫ. nec rōne ad eā
ꝑtingit᷑: sed ꝯformitate. q̄ȝ pauci vero qui
dicāt. Nos aūt reuelata facie speculantes
gl̄iam dn̄i: in candē imaginē transforma-

p

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0201
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt